

A Magyar Köztársaság nevében!

Pécsi Ítéltábla a Dr. Katzirz Béla ügyvéd (7624 Pécs, Alkotmány u. 23.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Dr. Nagy Róbert ügyvéd (7621 Pécs, Ferencesek u. 20.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2007. május 28. napján kelt 5.G.20.938/2006/37. számú ítélete ellen a felperes részéről 38. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül eljárva - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fejrészét kijavítja akként, hogy a per felperese J. J.-né felperes címe szám alatti lakos.

Az így kijavított ítéletet részben megváltoztatja, és a felperes által az állam részére fizetendő elsőfokú illeték összegét 338.400,- (háromszázharmincnyolcezer-négyszáz) forintra, az alperes által az állam részére fizetendő elsőfokú illeték összegét 21.600,- (huszonegyezer-hatszáz) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 169.000,- (egyszázhatvankilencezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 338.400,- (háromszázharmincnyolcezer-négyszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperest 6.000.000,- Ft vállalkozói díj megfizetése iránti kereseti kérelmének 360.000,- Ft erejéig helyt adott, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest 282.000,- Ft, az alperest 18.000,- Ft le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére az állam részére.

Ítélete tényállásában kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek közt - a felperes által csatolt iratok tanúsága szerint - 2004. január 10-én, 2004. július 30-án, 2004. október 15-én, 2004. december 15-én, 2005. március 10-én, 2005. március 3-án, valamint 2005. június 1. napján jött létre vállalkozási szerződés, mely szerződések közül a felek közti teljes elszámolás kizárólag a 2005. június 1-én kelt, a H.-t elkerülő úthoz kapcsolódó vízépítési munkákhoz tartozó földmunkák és teherfuvarozási munkák tekintetében nem történt meg. E vállalkozási szerződéshez tartozó elvégzett munkák ellenértékét a rendelkezésre álló okiratok alapján, valamint szakértői bizonyítás útján határozta meg 300.000,- Ft + ÁFA, azaz 360.000,- Ft összegben. Kifejtette, hogy a 2005. június 1-én kelt vállalkozási szerződésen kívüli, többi vállalkozási szerződés tekintetében az alperes bizonyította azt, hogy a vállalkozási szerződésben meghatározott összegek a felperes által elvégzett munkának megfelelően kifizetésre kerültek. Utalt arra is, hogy a felperest terhelte e perben annak bizonyítása, hogy a szakértő által kimunkált vállalkozói díjon felül jogszerű követelése van az alperessel szemben, mely bizonyítás eredményre nem vezetett, a kihallgatott tanúk vallomásai ugyanis annak megállapítására, hogy a felperes az alperes megrendelésére, és költségviselése mellett további általa állított munkákat is végzett, nem alkalmasak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében továbbra is állította, hogy a keresetben érvényesített 6.000.000,- Ft összegű vállalkozói díjnak megfelelő munkát elvégezte, álláspontja szerint a kihallgatott tanúk vallomása igazolta azt, hogy a felperes a k.-i munkáknál, a h.-i vízelvezetési munkáknál, valamint a P. E. C. munkálatainál dolgozott, és e helyekről földet szállított el.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, a helyes tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helyes érdemi döntését a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján - a Pp. 254.§ (3) bekezdésére utalással - a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Az állam részére fizetendő illeték mértékét azonban a Pp. 253.§ (3) bekezdése által adott felhatalmazás alapján megváltoztatta, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság 300.000,- Ft feljegyzett elsőfokú illeték arányos felosztását végezte el a pernyertesség és pervesztesség arányai szerint, a helyesen feljegyzett elsőfokú eljárási illeték azonban 6.000.000,- Ft pertárgy érték alapulvételével

360.000,- Ft. Ezen összegből a felperesnek az általa eredménytelenül érvényesített 4.640.000,- Ft követelés 6%-ának megfelelő, az alperesnek pedig a marasztalási összeg, azaz a 360.000,- Ft 6%-ának megfelelő összegű illetéket kell az állam részére megfizetnie.

A felperes fellebbezésében olyan tény, amely az elsőfokú bíróság ítéletének helyességét megkérdőjelezné, nem tudott felhozni. Nem volt kétséges a per során az, hogy a felperes az általa állított helyszíneken, nevezetesen a P. E.-nél, a h.-i elkerülő út építésénél, valamint K.-ön dolgozott, a P. E.-nél, valamint a h.-i elkerülő útnál végzett munkálatok tényét az alperes sem tagadta. Ezt támasztották alá a tanúvallomások is, e tanúvallomások alapján azonban azt megállapítani, hogy a felperes az elsőfokú bíróság által a tényállásban részletesen felsorolt vállalkozási szerződésekben rögzített tartalomhoz képest több munkát végzett, és ezért több vállalkozói díj illeti meg, nem lehetett. A szakértő egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy semmiféle okirat a felperes által állított vállalkozói díj jogszerűségét nem támasztja alá. A k.-i munkákkal kapcsolatban rendelkezésre áll a S. F. Kft.-től származó 2 darab igazolás, mindkettőből az kövezik, hogy a felperes K.-ön e cég, és nem az alperes alvállalkozójaként tevékenykedett, a P. E. területéről történő földszállítás ellenértékeként pedig - erre vonatkozó fuvarlevelek, menetlevelek, teljesítés-igazolások hiányában - az alperes által kifizetett vállalkozói díjon felüli összegre nem tarthat igényt.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet fejrészeiben felperesként a felperes neve tüntette fel, holott a keresetlevelet, valamint a perben benyújtott valamennyi iratot felperesként J. J.-né írta alá helyesen, miután az egyéni vállalkozásról szóló 1990. V. törvény 15 § (2) bekezdése értelmében az egyéni cég nem jogi személy, és ezáltal a Pp.48.§-a alapján - a Ptk. 28.§ (4) bekezdésére figyelemmel - perbeli jogképességgel nem rendelkezik. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete fejrészét a Pp. 224.§ (1) bekezdése értelmében kijavította.

A felperes személyes illeték-feljegyzési joga folytán feljegyzett másodfokú eljárási illetéket az eredménytelen fellebbezés folytán a Pp. 78.§ (1) bekezdésére figyelemmel a felperes köteles az állam részére megtéríteni, és a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes felmerült költségét megtéríteni, mely költség az alperest képviselő ügyvéd 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése szerint megállapított munkadíja.

Pécs, 2008. szeptember 15.

Dr. Veseley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró

